

irskega kmeta iz rok velikih kapitalistov, za katero idejo se Gladstone, oziroma liberalna stranka toli poganja. Značilno je, da je konservativcem pripomogla največ katoliška duhovščina do zmage. Konservativci obljubili so katoličanom versko šolo, na kar so ti pritegnili za nje. Bo pa li konservativna stranka, katere nazorov pa ni zamenjati z nazori naše avstrijske konservativne stranke tudi spolnila obljube, to se bode še le pokazalo. Vsekako žalostno je, da je pala zares v pravem pomenu besede liberalna stranka in se je s tem pokopala za irskega kmeta toli zaželena samouprava.

Kuba. — Kaj slabo se godi španjski vojski na otoku Kubi mej vstaši. Maršal Martinez Campos je z veliko silo s 7 častniki vred ranjen ušel iz vjetništva. Španija ima sedaj na Kubi 54.000 mož z 2200 častniki, v oktobru poslala bo vlada še 30.000 mož. Mornarica šteje 25 vojnih ladij katerim pa sledi v kratkem še 15 manjših ladij. Značilno je, da se španjska vojska v toliki množini, kakor je ne upajo spustiti boj, temveč le odbijajo sovražne napade. Že itak finančno propala Španija, se bode s to res drago vojsko še bolj v dolgove pokopala.

Obrtnija.

Tiskarski firneži.

Izdelava tiskarskega črnila je jako podobna izdelavi firnežev sploh in se dobro izplačuje. Naprava tiskarskega črnila je še nedavno veljala za nekako tajnost, a sedaj to ni več.

Dobro tiskarsko črnilo mora imeti svetločrno barvo, in biti popolnoma enakomerna masa. Če je v tiskarskem črnilu le majhen pesek ali tudi le kroglica saj, črnilo pri tiskanju maže. Na zraku se tiskarsko črnilo ne sme premeniti in se mora hitro sušiti. Tiskarsko črnilo ne sme imeti nobenega duha in se mora dati lahko s tiskarskih valjarjev in pa tiskovnega stavka omiti. Pri tiskanju mora v papir se utisniti, pa vendar ne tako globoko, da bi se videlo na drugi strani.

Lahko nikakor ni napraviti tiskarskega črnila, ki bi zadoščalo imenovanim nalogam. Tudi ni lahko povedati iz česa obstoji tiskarsko črnilo. Rabi se kot glavno snov laneno olje, ki se z ogrevanjem deloma razkroji, deloma usmoli. Poleg tega rabijo še smolo in razne barve. Če se nareja samo tiskarsko črnilo, se ni treba ozirati na barvo firniževe mase, potrebno je pa to, če se nareja svetleje tiskarske barve.

Za napravo tiskarskega črnila vzame se fino laneno olje, kajti slabše laneno olje daje črnilo, ki ima neprijeten duh in grdo rujavo barvo. Olje se pomeša z zgoščeno žvepleno kislino in nekaj ur greje, pri čemer je pa paziti, da gorkota ne presega 100° C. Potem se pusti olje stati, odloči se žveplena kislina in izpere večkrat s mlačno vodo, da se vsa žveplena kislina odpravi. Če se je z oljem prav ravnalo, dobilo je svetlorumeno barvo in zgubil ves duh.

Očiščeno laneno olje se kuha pri tako visoki vročini, da se ga četrtino razkroji. Ker pa olje pri kuhanju nareja mehurje in se jako napne, imeti morajo za to kuhanje posebne priprave.

Aparat je bakren cilinder, ki ima zunaj na sredi železen gori obrnen venec. Cilinder ima pokrov, ki se pa mej kuhanjem ni na njem; in počez močen železen obroč, na katerem visi na verigi, ki je napeljana na vrtečega se žrjava, s katerim se lahko posoda, kadar se hoče vzdigne z ognja. Taka posoda biti pa mora postavljena pod obokom, ki daje popolno varnost proti ognju in mora imeti luknjo, da gredo sopari v dimnik.

Delavec mora imeti tako visok stoliček, da lahko opazuje delo in jemlje poskušnje iz posode. Nalije se pa le za polovico posode z oljem in sprva dobro kuri. Olje se kuha in večkrat močno šumi in poka. To pokanje prihaja od odhajanja vodne pare, ki se nareja iz vode, ki je v olju. Čez nekaj časa se olje popolnoma počrni.

Sedaj se začne olje vzdigovati v cilindru in ob krajih narejati mehurčke, ko je olje se toliko razbelilo, da je začelo razpadati. Ko se začne iz olja vzdigovati smrdišči dim, mora delavec vedno paziti na olje. Ko začne olje čez in čez vreti, je treba takoj ogenj pomanjšati, ker sicer olje kipi čez posodo, naj bode še tako velika. Če se olje vedno vzdiguje v posodi, če tudi se je pomanjšal ogenj, mora se hitro posoda vzeti z ognja in zopet postaviti na ogenj še le, ko se je olje ponížalo. Če je olje kipelo, se zbere na vencu okrog posode in se potem zopet nazaj spravi v posodo.

Če se neprevidno postopa, se olje užge in gori z močno sajastim plamenom. Če se to zgodi, mora se na posodo hitro deti pokrov.

Najbolje je, da se vzdržuje le taka gorkota, da pari gore, ako se jim približaš s svežo, a zopet ugasnejo, ako svečo odmakneš.

Večkrat je treba poskusiti, če se je že dobro skuhalo. Vzame se nekaj snovij iz kotla in ohladi, potem se pa s prsti stisne in raztegne. Če se potegne v štiri do pet centimetrov dolge niti, in se ne raztrga, je dovolj kuhano in se posoda vzame z ognja in ohladi.

Nekateri imajo navado, da poprej še zažgo pare in puste kake pet minut goret. S tem dobi olje bolj temno barvo, kar je dobro, če se dela tiskarsko črnilo, za druge tiskarske barve se pa tako črnilo ne da porabiti.

Tiskarski firnež, ki ga tako dobimo, se rabi gostejši in redkejši, prvega je treba dalje, poslednjega manj kuhati. Za časopise se rabi redkejši firnež, ker je ceneji, za umeten tisk gostejši. Namesto dragega lanenega olja rabi se tudi cenejše konoplino olje, ki ima zoperni duh.

Da pa firneža ni treba preveč kuhati, se mu pridene nekaj smole. Če se ima narediti tiskarsko črnilo, se vzame smrekova rujava smola; če se pa firnež ima porabiti za tiskarske barve, se pa vzame svetla barva ameriške smole. Da pa ne pridejo v firnež kaki kamenčki, ki so primešani smoli, mora se poprej stopiti in precediti. Smole se pridene, ko je olje v cilindru ob krajih jelo vreti. Na 70 delov olja se pridene 10 delov smole in se pridene še tri dele mila. Poslednjega se pridene, da se barva potem rajši s stavka umije. Milo mora biti suho. Za tiskarsko črnilo vzame se rumeno smolno milo,

za fineje barve pa belo lojevo milo. S posebnim vobličem se poprej razreže na tenke kose, in dobro presuši.

Dobro je, če se lanenemu olju, ko se malo ogreje pridene male indige ali pariškega modrila. S tem dobi firnež lep ton. (Konec sledi.)

Obrtnijske raznoterosti.

Poraba zemeljske gorkote. Ker bode v teku časa pošlo skladišče premoga, je Francoz Berhelot predlagal, da bi porabili zemljino gorkoto za obrtne namene. Novejša inženerska vednost že daje sredstva, s katero bi se dalo izvrtati luknje po 3000 metrov globoko. V globočini ima voda ali para že 160—200° C gorkote, torej bi lahko gnalo stroje. Taki vir gorkote je mogoče odpreti povsod. Po našem mnenju bode pač minolo še precej časa, predno se bode to praktično izvajalo.

Nadomestek za gutoperčo dobimo, ako 10 delov parafina in 1 del katrana vkupe stopimo pri gorkoti 120° C. in tako dolgo kuhamo to zmes, da postane popolnoma jednkomerna.

Občni zbor kmetijske družbe kranjske

(Dalje.)

Sadjarstvo je družba podpirala na ta način, da je oddala več tisoč sadnih dreves. Izven tega pa je družba sodelovala pri ustanovitvi zadružnih naprav za koristno porabljenje sadja. Dve taki napravi se bodeta otvorili l. 1895. V obeh se bodeta postavili francoski sadni sušilnici sestava „Cazvillovega“. Eno sušilnico je družba dobila že lansko jesen. Več podružničnih drevesnic so pregledali družbeni organi, in družba je drevesnicam izprosila izdatne državne in deželne podpore.

Govedorejo je družba pospeševala s tem, da je oddajala čistokrvne bike plemenjake ter prirejala premovanja. Z državno podporo je družba leta 1894. nakupila 8 čistokrvnih bikov plemenjakov beljanske in 8 švicke pasme ter jih je oddala živinorejcem za polovico kupne cene. Za leto 1895. je družba kupila 9 bikov simentalke pasme ter jih je postavila v družbeni uzorni dvorec na Viči. — Živinorejcem, kateri so imeli iz državne podpore kupljene bike nad dve leti, izplačala je družba 190 gld. nagrad. — Premovanja goveje živine so bila, kakor je sklenil občni zbor, v Trnovem, v Žužembergu in v Moravčah.

V pospeševanje ovčarstva je družba, kakor prejšnja leta, tudi l. 1894. kupila ovnov bergamaške pasme ter jih je oddala posestnikom, ki se pečajo z ovčarstvom, za četrtino kupne cene. Preskrbela je 11 ovnov.

Tudi svinjerejo je družba pospeševala s tem, da je oddajala mrjasce plemenjake, in sicer velike bele angleške pasme (jorkširske); leta 1894. jih je po deželi razdelila 62 za polovico kupne cene. To leto je glavni odbor nadaljeval leta 1892. z deželno podporo

pričeto cepljenje proti prasičji rdečici. Če prav se je to izvršilo le v majhni meri, sponeslo se je popolnoma in upati je, da se bo kmalu povsod razširilo, temveč, ker je državna uprava za prihodnje leto o tem potrebno ukrenila, vsled česar se bo razbremenil družbeni proračun. — Vsled sklepa občnega zbora se je leta 1894. v Novem Mestu priredilo premovanje prasičev. Razstavo je prav spretno izvršila novomeška podružnica.

Da bi pospeševala čebelarstvo, prevzela je družba v založbo rokopis o čebelarstvu, kterege je nagradil deželni odbor. Rokopis je družba proti koncu leta 1894. dala v tisek, in leta 1895. bo izšla knjiga s podobami.

Tudi glede razširjanja kmetijskih strojev je glavni odbor uspešno deloval vsled deželne podpore. V ta namen je dal več podružnicam podpore za nakup dobrih kmetijskih strojev v skupno porabo. Nakupilo se je več škropilnic zoper peronosporo, trijerjev, travniških bran, sesalk za gnojnico, moštna stiskalnica na vozu i. t. d.

Kolikor je glavni odbor vzmogel, podpiral tudi kmetijski pouk; vzdrževal je deloma podkovsko šolo, izdajal kmetijske poučne spise, izprosil državno podporo za nemška kmetijska predavanja po kočevskem okrajnem glavarstvu, priredil v Ljubljani kmetijski nadaljevalni tečaj za ljudske učitelje, v družbenem ribarskem zavodu na Studencu pa poučni tečaj za ribiče, in končno je tudi poslal nekaj mladeničev v sirarski tečaj v Šmihel na Tirolsko, da so se izurili v sirarstvu.

Konjerejski odsek kmetijske družbe je pospeševal vse konjerejske reči v naši deželi.

Oposredovanje pri razvrstitvi plemenih žrebcev v zasebno oskrbo posestnikom v okoliši težkega plemena (na Gorenjskem) ter pri prebiranju za plemesne nesposobnih državnih žrebcev. Ob licencevanju žrebcev sta odsek zastopala dva člana, takisto pri državnem premovanju konj.

Odsek je leta 1889. začete dirke nadaljeval tudi to leto ter je z državno in deželno podporo priredil šesto dirko v Št. Jarneju.

Vsled odsekovega prizadevanja se je l. 1894. priredil tudi semenj za nakupovanje konj za c. in k. vojno, in sicer v Št. Jarneju.

Odsek je tudi sklenil povzdigniti rejo težkih konj v kranjskem in kamniškem okraju ter v ljubljanski okolici. V to svrho sta mu deželni odbor in kranjska hranilnica naklonila podpore, iz katerih je l. 1894. kupil več dobrih žrebcev ter jih je prodal konjerejem omenjenih okrajev na javni dražbi. Izklicna cena je bila polovica kupne cene.

Novo podvzetje odsekovo v prosep konjereje je ustanovitev tekališča za žrebete v Št. Jarneju, katero se je vsled podpor vlade, dežele in kranjske hranilnice odprlo že leta 1894.

Poljska gimnazija v Tešinu. — Po časopisih se je bila te dni raznesla novica, da bode država dovolila podporo novi poljski gimnaziji, ki se osnuje v Tešinu. Zaradi tega je pa bil nastal silen hrup v nemškonarodnem in nemškoliberalnem taboru. Tešinski mestni zastop je takoj sklenil neki protest proti osnovi te gimnazije, oziroma proti temu, da bi jo podpirala vlada. Sedanje razmere na tešinski gimnaziji se zde mestnemu zastopu popolnoma povoljne tudi za Poljake, ki pohajajo v obilnem številu v to gimnazijo. Nadalje slika mestni zastop poljsko gimnazijo kot veliko nevarnost za narodni mir. Vladni časopisi so na to oporekli, da bi vlada novo poljsko gimnazijo podpirati nameravala. Če pa Poljaki hočejo osnovati zasebno gimnazijo, tega seveda vlada ubraniti ne more. Mestni zastop je pa sklenil osnovati dvajset ustanov po 100 goldinarjev na sedanji nemški gimnaziji, da bi tako vanjo vabili slovanske učence.

Nemčija. — Minolo nedeljo so v Berolinu slovesno vložili temeljni kamen za narodni spomenik cesarja Viliema I. Knez Bismarck ni bil navzoč. Listina, ki se je vložila v kamen nazivlje ranjkega cesarja „Viljema velikega“, se častno spominja navdušenega sodelovanja nemškega naroda, zaslug cesarjeviča, kneza Bismarcka, Moltkeja in Rohna.

Italija. — Dan 20. septembra kot obletni spomin, ko so Italijani papežu vzeli Rim, hočejo Italijani slovesno praznovati, kot narodni praznik. Papež bo proti temu v prihodnjem konzistoriju odločno protestoval. Tudi sicer se protestuje proti temu izzivanji. Več katoliških časnikarjev, so kot zastopniki raznih mest v posebni spomenici izrekli papežu svoje največje nasprotje proti narodnemu prazniku dne 20. septembra. Papež je na to izrazil upanje, da se bo nameravana slavnost vršila mirno in ne bode povzročila nikakih neprijetnostij. Veselja nad zadnjimi volitvami v Rimu, izpalimi dobro za katoličane, ta slavnost ne bo kalila. Konečno je papež priporočil časnikarjem, da naj vrlo delujejo za sveto vero in cerkev.

Bolgarija. — O zamotanih bolgarskih razmerah vlada najrazličneje mnenje. Mej tem, ko se je zadnji čas z edne strani zatrjevalo, da hoče Rusija siloma urediti razmere v Bolgariji, se je z druge strani z lepa hotelo poravnati neprijazno razmerje mej Rusijo in Bolgarijo s tem, da se je svetovalo knezu, da naj se ne vrne več v Bolgarijo in se mu je že iskalo naslednika in se ob tej priliki tudi imenovalo več pretendentov. Knez se je sedaj vrnil, v Sredcu so ga slovesno sprejeli in zamotane bolgarske razmere so ostale stare. Rusija je premioljubna, da bi z reševanjem za njo premalenkostnega bolgarskega vprašanja kalila evropski mir. Ona hoče počakati na tihem, da se vse nezdrave bolgarske razmere naravno razmotajo. Kneza ona ne prizna, kakor znano; ta bo moral naposled torej uvideti, da mora iz Bolgarije; in ko se to zgodi, poskrbelo se bode, da postavnim potom dobi Bolgarska novega kneza in mir bode. Tudi avstro-ogerski vnani minister v svojem glasilu zatrjuje, da se hoče Avstro-Ogerska v reševanju bolgarskega vprašanja držati strogo berolinskega dogovora, in da se nima sicer povoda sedaj vmešavati v bolgarske razmere. Ona je torej prav tega mnenja glede bolgarskega vprašanja, kakor Rusija.

Ruski car in mir. — Car Nikolaj II. je odlikoval svojega poslanika v Parizu, barona Mohrenheima, povodom 50letnega službovanja z Vladimirovim redom I. reda, in mu tem povodom javil, da je to odlikovanje s tem zaslužil, ker je mnogo pripomogel k temu, da se je občni mir utrdil in se tako izpolnila želja, katera je to li ljuba carjevemu srcu. — Kakor že večkrat, je sedaj zopet ruski car izrazil najtočnejše svojo miroljubnost.

Obrtnija.

Tiskarski firneži.

(Konec.)

Od kar se smolno olje dobiva v večji množini, se navadno lanenemu kuhanemu olju pridene nekaj smolnega olja. Slabše tiskarske barve se pa tudi narejajo le s porabo smolnega olja, smole in mila. Vzame se navadno 10 delov smolnega olja, 4 dele smole in pa 1 del rumenega ali belega mila. Ti firneži se napravijo, da se v smolnem olji najprej z ogrevanjem raztopi smola, po tem pa še milo. Razmerje mej smolnim oljem, smolo in milom pa ni stalno. Lahko jednega ali drugega nekoliko več ali manj vzamemo, kakor je povedano, kakeršen firnež že hočemo imeti. Če hočemo imeti gostejšega, primešamo več smole in mila.

Naprava tacih firnežev s kuhanim lanenim oljem je jako priprosta. Stopi se smola, toliko da se kadi, pridene se razrezanega mila in naposled kuhanega lanenega olja, po tem se vse močnejše razgreje, da se vse bolj stopi, dobro premeša in firnež se vroč dene v sode, v katerih se počasi ohladi, pri čemer vse plavajoče trdne stvari padejo na dno. Včasih se pridene zmesi, ki se kuha tudi manganskoboratnega firneža. Za boljšo vrsto firneža se vzame 100 delov lanenega olja, 25 delov smole, 4 dele smolnega mila in 6 delov manganskoboratnega firneža. Za slabše se pa vzame na jednako množino skoro trikrat toliko smole in dvakrat toliko manganskoboratnega firneža, ter nekaj več mila. Večkrat se pa polovico kuhanega lanenega olja zamenja s smolnim oljem, kakor smo že višje povedali, drugo razmerje pa ostane nepremenjeno.

Firneži za časopise pa morajo biti po ceni in se hitro sušiti. Da niso predragi se zanje rabi surovo olje, katero se pa s tem zgosti, da se mu pridene nekaj trpentina. Ti firneži se zopet tako napravijo, da se najpoprej stopi smola, potem pridene smolno olje, na to mila in naposled trpentina. To se dve uri kuha in vedno meša, potem se pa narejen firnež dene še vroč v sode. Za boljše take firneže vzame se 28 delov lanenega olja, 48 delov smolnega olja, 42 delov smole, 1 del smolnega mila in 1 del gostega trpentina. Za slabše firneže vzame se manj lanenega olja, druga pa v enakem razmerji.

Tiskarsko črnilo se naredi, če se v tiskarski firnež natere (nariba) saj. Ker so pa saje drage, vzame se za tiskarsko črnilo manj in slabših saj, za boljše barve se pa vzame več in boljših saj. Prvi tisk je videti sivkast ali rujavkast, poslednji pa popolnoma črn. Večkrat se hoče imeti črnoder tisk in za to se pa primeša črnilu nekaj indiga ali pariškega modrila.

Trenje saj s firnežem vršiti se mora skrbno, da se saje popolnoma enakomerno razdele. Za to trenje imajo posebne stroje, kateri se gonijo z roko ali pa tudi z gonili.

Tiskarski firneži se navadno niti ne prodajajo, temveč tovarne navadno pridelajo precej v tiskarsko črnilo. Saje za tiskarsko črnilo se pridobivajo v posebnih aparatih. Za tiskarske barve se pa rabijo razne rudniške lakne barve. Te barve se pa morajo ravno tako skrbno streti s firneži, kakor smo rekli o sajah, da se jednako-merno pomešajo.

Obrtnijske raznoterosti.

Poraba vodnega stekla za pranje platna. Pri pranju se večkrat pripeti, da ostanejo rumene lise. Krivo temu je to, da se pri kuhanji vode v lugu usede ogljikovokislo apno, ki je v njej. Če se v tako vodo dene kalcinirane sode, kateri je primešanega 10 do 20 % vodnega stekla, se izločijo pri kuhanji apnene spojine v podobi prahu, ki se rade odločijo.

Črni kit za les in porcelan se napravi, ako se vodno steklo s kreda in fino sprasenim žveplenim antimonom zmeša, tako dobimo zmes zaželeno barve. Ta kit se da tudi polirati.

Srebro se čisti s smesjo iz 70 g plovne krede, 30 g salmijakovca, 45 g špirita in toliko vode, da je vsega 200 g. Za čistenje zlata rabi se ravno taka zmes, samo da se vzame le polovico vode.

Občni zbor kmetijske družbe kranjske

(Konec.)

Podružnica col-podgrajska predlaga: Glavni odbor naj se obrne s prošnjo na državni zbor, da bi se nova davčna postava ugodno za kmetovalce uravnala.

Tajnik Pirc ob kratkem pojasni davčno predlogo. Dohodarinski davek ne bode zadeval navadnih kmetovalcev, ker ga bodo plačevali še-le tisti, ki bodo imeli 300 gld. čistega katastralnega dohodka. Občni zbor naj toraj preide ob tem predlogu na dnevni red. Obvelja.

Col-podkrajaska podružnica nasvetuje: Kmetijska družba naj deluje na to, da se vrši razdelitev skupnih zemljišč cenejše. Se preide po predlogu tajnika Pirca na dnevni red.

Podružnica Kovor predlaga: Pri inseratih v Kmetovalci pod rubriko: Mala naznanila naj bi se dostavila vselej tudi cena.

Tajnik Pirc izjavi, da se bode ta želja naznanila v Kmetovalci, siliti pa uredništva Kmetovalca noben ne more, da bi ceno svojim ponudbam naznanilo. Uravnala jo bodeta že med seboj prodajalec in kupovalec.

Podružnica mokronoška želi postavnih polajšav glede stavbinskih obrtov na deželi, da se ne bode od njih toliko zahtevalo, kolikor od mestnih obrtnikov. Obvelja.

Podružnici poljanska dolina in Mošnje želita, da bi se lovski zakon tako spremenil, da bi smel vsakdo zajca streljati in da bi se škoda pravičnejše cenila.

Tajnik Pirc predlaga, da bi se prešlo s tem nasvetom na dnevni red, ker je ravnokar deželni zbor sklenil nov lovski zakon, kateri bode vsaj za nekaj let gotovo zakon ostal. Novi zakon sicer ni posebno ugoden kmetovalcem, vendar je vsaj nekoliko boljši od prejšnjega.

Dr. Romih povdarja, koliko škode da dela divjačina po novih vinogradih, naj bi se toraj zlasti zajec preganjal brez usmiljenja. Da bodo sadjerejci in vinorejci poznali novi zakon, naj bi ga „Kmetovalec“ ponatisnil.

Vikar Hladnik izjavi, da se je na tem mestu že večkrat govorilo o potrebi premembe lovskega zakona. Pri zadnjem zasedanji so sicer deželni poslanci sklenili nov lovski zakon, ki so pa premalo ozira na želje in potrebe kmetovalca in vendar je stan kmetovalcev temelj države. Želje in zahteve kmetovalcev imenoval je nek deželni poslanec malenkostne. Kmetovalci morajo protestirati proti takemu preziranjju svojih želj in potreb. Hvalo pa naj izrečejo onim poslancem, ki so se za koristi kmetovalca zlasti sadjerejca neustrašeno potegovali. Predlaga toraj, občni zbor naj izreče obžalovanje radi novega lovskega zakona.

Kmet Zupan povdarja, da je na Krasu, kjer so po zimi veliki zametje, brezvspešno vsako zavarovanje. Podružnica šenpeterska je hotela napraviti drevesnico, toda, ker ni upala drevesnice zavarovati pred divjačino, katera povsod mrgoli, je morala lepo misel žalibože opustiti.

Predsednik Murnik je izjavil, da Hladnikovega predloga ne more dati na glasovanje, ker bi bila huda in in deloma tudi krivična obsodba poslancev, kajti novi lovski zakon je kmetovalcem vendar le ugodnejši, nego stari.

Vikar Hladnik na to svoj predlog prenaredi v tem smislu, da naj odbor izreče, da novo sklenjeni lovski zakon ne more ugodno uplivati na umno kmetovanje, sadjarstvo in vinarstvo. Ta prelog utemeljen v § 2. družbenih pravil je bil potem sprejet.

K zadnji točki: „Nasveti in prosti govori družabnikov“ bere tajnik Pirc nasvet župnika Brulca, naj bi glavni odbor deloval na to, da bi se rezarstvo postavno uredilo.

Utemeljeva je svoj nasvet pojasnuje župnik Brulec v svojem pismu, doposlanem glavnemu odboru, koliko škode da naredo razni rezači, ker svojega posla ne umejo. V vsakem sodnijskem okraju naj bi bil koncesijoniran rezar. Predlog je bil sprejet.

Inženir Póur je izročil glavnemu odboru predlog: Občni zbor naj se izreče za to, da se takoj napravi v Ljubljani kmetijsko kemično poskuševališča na državne stroške.

Ta predlog inženier Póur obširno utemeljuje, doka-zujoč, kolike važnosti da bilo tako poskuševališče za spoznanje kaljivosti semenja, za določitev, katera rastlina za to ali ono zemljo posebno ugaja, za spoznanje vrednosti umetnih gnojil itd. Takih poskuševališč je na